

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν οι διατάξεις του κανονισμού 2571/97, [της Επιτροπής], της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενισχύσεως στην κρέμα γάλακτος, στο βούτυρο και στο συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής⁽¹⁾, ο οποίος αποτελεί εκτελεστικό κανονισμό του κανονισμού 1255/99 [του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999] περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽²⁾, να θεωρηθούν ως κοινοτικοί τομεακοί κανόνες παρεκκλίνοντες του άρθρου 3, παράγραφος 1 του κανονισμού 2988/95, της 18ης Δεκεμβρίου 1995⁽³⁾, και αποκλείοντες τη εφαρμογή των εθνικών διατάξεων περί παραγραφής;
- 2) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95 της 18ης Δεκεμβρίου 1995, να θεωρηθεί ως διάταξη περιορισμένης εφαρμογής στις περιπτώσεις στις οποίες η παρατυπία διαπράττεται από το δικαιούχο της επιδοτήσεως, εφ' όσον ο γενικός κανόνας παραγραφής 4 ετών εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις των διαπραχθέντων από τους αντισυμβαλλόμενους του δικαιούχου παρατυπιών, δεδομένης και της μέγιστης δυνατής προθεσμίας των 4 ετών η οποία προβλέπεται βάσει των ρυθμιστικών [κοινοτικών] κανόνων μεταξύ αντισυμβαλλομένων στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων;

⁽¹⁾ ΕΕ L 350, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 160, σ. 48

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1)

Προσφυγή της 15ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-133/10)

(2010/C 148/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Peere και K. Walkerová)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/81/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2005, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων και για την οικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων⁽¹⁾, και, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2005/81/ΕΚ έληξε στις 19 Δεκεμβρίου 2006. Ωστόσο, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία ή, εν πάση περιπτώσει, δεν είχε ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 312, σ. 47.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 15 Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκές Κοινότητες κατά Région de Bruxelles-Capitale

(Υπόθεση C-137/10)

(2010/C 148/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Ευρωπαϊκές Κοινότητες

Καθής: Région de Bruxelles-Capitale